

fulde og varige Tilknnytning til Kirken som Tjenestemandsforsholdet er Udtryk for, bør anses for den vigtigste Ansættelsesform, selv om Antallet af honorar- eller overenskomstlønnede Kirkebetjente efter Forholdenes Natur maa blive væsentlig større end Antallet af tjenestemandsansatte.

I Betænkningen oplyses det yderligere, at Udvalget har drøftet Forholdene for *Kordegne* uden for København og Frederiksberg, som efter den nye Lovs Ikrafttræden kan ansættes i Tjenestemandstillinger. En Del af de paagældende har i en Aarrække beklædt Stillinger som honorarlønnede Kordegne og har nu en Alder, der overstiger den, i hvilken man normalt ansætter Personer i Tjenestemandstillinger med Pensionsret. Der er inden for Udvalget Enighed om at henstille til Kirkeministeriet, at der paa sædvanlig Maade søges tilvejebragt Hjemmel for at tillægge saadanne Kordegne Pensionsret ved Tjenestemandsansættelsen, naar deres Alder ikke afgjort taler derimod.

Udvalget har endvidere drøftet Forholdene for *Graverne*. Der er inden for Udvalget Enighed om, at det vil være ønskeligt, at der sker Tjenestemandsansættelse af saadanne Gravere, der har denne Stilling som fuld og varig Livsgjerning. For saa vidt angaar Vederlæggelse af de Gravere, der ikke tjenestemandsansættes, skal Udvalget henstille, at de bestaaende Honorarer optages til Revision med Henblik paa, at der for det Arbejde, der præsteres for Kirken, ydes en Betaling, der staaar i passende Forhold til Arbejdets Omfang og det herskende Prisniveau.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Folketinget* gjorde *H. C. Hansen* (S.) gældende, at Præstestanden i det hele var den Stand, der opnaaede den største Forbedring ved den Ændring af Tjenestemandslønningerne, som fandt Sted. Aarsagen hertil hævdedes at være, at Præsterne faktisk var kommet bagefter med Lønningerne, og Taleren turde ikke afvise den Forklaring, idet han fandt det rimeligt, at de i højere Grad end hidtil blev ligestillet med Gymnasieskolens Lærere. Med Hensyn til de andre kirkelige Medarbejdere haabede han, at Menighedsraadene vilde føle sig forpligtet til at oprette Tjenestemandstillinger overalt, hvor der var Tale om en Tjenestemandsgjerning. *Arnth Jensen* (V.) anbefalede Lovforslaget til velvillig Behandling og omtalte særlig den foreslaaede Afskedigelsesparagraf, som han fandt rigtig. *Fabricius* (K. F.) mente ikke, at den tilsigtede Opnormering i Realiteten vilde blive ret stor for Præsterne, men han ansaa alligevel Lovforslaget for værdifuldt. Efter hvad *Inger Merete Nordentoft* (D. K.) udtalte, saa hendes Parti saaledes paa det, at Folks religiøse Anskuelser er en Privatsag, og at de Samfundsmedlemmer, der ønsker at opretholde en Kirke, skal have Ret dertil, forudsat at de selv